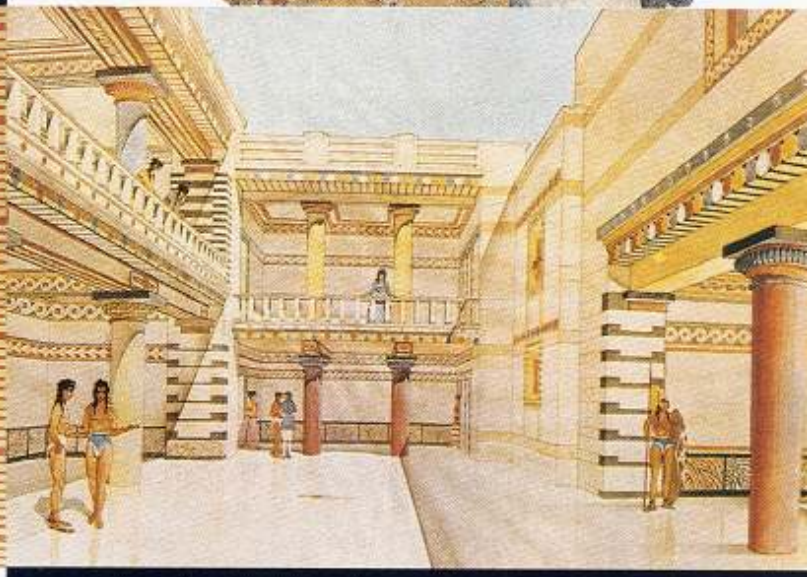

9. ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΑΙΩΝ

Από τις τοιχογραφίες κυρίως, τους σφραγιδόλιθους και τις εικόνες πάνω στα αγγεία μαθαίνουμε για την ενδυμασία των Μυκηναίων. Οι γυναίκες συχνά παρουσιάζονται με πλούσια πολύτιμα και πολύχρωμα φορέματα, κυρίως λινά, ανάλογα με τα μινωικά. Οι κυνηγοί και οι πολεμιστές φορούσαν κοντούς μάλλινους χιτώνες με μανίκια και μπότες. Γυναίκες και άνδρες είχαν επίσης κοσμήματα, στη ζωή και στο θάνατο, σε ποσότητα και ποιότητα ανάλογες με την κοινωνική τους θέση. Τα είδη των κοσμημάτων δεν διέφεραν πολύ από τα δικά μας, δηλαδή βραχιόλια, σκουλαρίκια, περιδέραια. Τα υλικά ήταν χρυσός, ασήμι, χαλκός, ημιπολύτιμες πέτρες (αμέθυστος, αχάτης) και τεχνητές ύλες, όπως γυαλί ή φαγεντιανή. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκαν υλικά που έρχονταν από πολύ μακριά, όπως ήλεκτρο από τη Βόρεια Ευρώπη και λάπις λάζουλι από την Κεντρική Ασία.

10. ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΑΙΩΝ

Οι Μυκηναίοι χρησιμοποίησαν αμυντικά και επιθετικά όπλα, αλλά ακόμα και μικρά πολύτιμα σπαθάκια, ως σύμβολα κύρους και εξουσίας. Τα κράνη τους ήταν από δόντια αγριόχοιρου ραμμένα σε δερμάτινο σκούφο. Οι ασπίδες ήταν μεγάλες, επίσης δερμάτινες, με ενισχύσεις από ξύλο ή μέταλλο. Τα μακριά σπαθιά τους είχαν συχνά λαβές από χρυσό ή κόκαλο. Υπήρχαν επίσης ακόντια και βέλη. Ο Όμηρος περιγράφει χάλκινες πανοπλίες, όπως μια που έχει βρεθεί σε τάφο στα Δενδρά της Αργολίδας. Τέτοιες πανοπλίες ήταν τοσο βαριές, ώστε οι πολεμιστές πήγαιναν στο πεδίο της μάχης με άρματα.

11. ΜΥΚΗΝΑΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Ακόμα και σήμερα μας εκπλήσσουν τα λεγόμενα κυκλώπεια τείχη των Μυκηνών, της Τίρυνθας και της Μιδέας. Τα ανάκτορα στέγαζαν όχι μόνον κατοικίες του ηγεμόνα και των αξιωματούχων, αλλά και εργαστηριακούς και αποθηκευτικούς χώρους. Οι Μυκηναίοι κατασκεύασαν ακόμα μεγαλόπρεπους θολωτούς τάφους για την ταφή των ηγεμόνων τους, αλλά και πολλά τεχνικά έργα, όπως γέφυρες και αποχετευτικά, με κορυφαίο την αποξήρανση της Κωπαΐδας στη Βοιωτία.

12. ΜΥΚΗΝΑΙΚΕΣ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ

Κυρίως στα ανάκτορα, αλλά και σε μερικά ακόμα σπουδαία κτίρια, οι Μυκηναίοι διακόσμησαν τους τοίχους με ζωγραφικές παραστάσεις ανθρώπων και ζώων. Την τέχνη της τοιχογραφίας έμαθαν από τη Μινωική Κρήτη, αλλά την προσάρμοσαν στις δικές τους ανάγκες. Πολύ συχνά είναι τα θέματα κυνηγιού και τα άρματα. Τα χρώματα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν έντονα, κόκκινο, κίτρινο, γαλάζιο και μαύρο.

13. ΜΥΚΗΝΑΙΚΗ ΜΕΤΑΛΛΟΤΕΧΝΙΑ

Οι Μυκηναίοι ανάπτυξαν πολύ την τέχνη της κατεργασίας του μετάλλου, τόσο του χαλκού, όσο και του χρυσού και του ασημιού. Κατασκεύασαν όπλα, πολύτιμα μετάλλινα αγγεία και μεγάλη ποικιλία κοσμημάτων. Έχυναν το μέταλλο σε καλούπια από μαλακές πέτρες και ολοκλήρωναν τα έργα τους με σφυρηλάτηση και συγκόλληση. Επίσης χρησιμοποιούσαν για διακοσμητικούς λόγους συνδυασμούς διαφορετικών μετάλλων, όπως χρυσό και ασήμι πάνω σε χαλκό, (π.χ. αγγεία και σπαθιά) καθώς και ποικιλία τεχνικών, ιδιαίτερα για τα κοσμήματα.

14. ΜΥΚΗΝΑΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ

Οι Μυκηναίοι κατασκεύαζαν και χρησιμοποιούσαν μεγάλη ποικιλία πήλινων αγγείων για τις διάφορες ανάγκες τους. Υπήρχαν οργανωμένα κεραμεικά εργαστήρια και αρκετή ομοιομορφία σ'ολη την Ελλάδα, τόσο στα σχήματα, όσο και στη διακόσμηση. Τα αγγεία στολίζονταν με γεωμετρικά σχέδια, αλλά και παραστάσεις φυτών, πουλιών και χταποδιών. Σπανιώτερες είναι οι ανθρώπινες μορφές, όπως στο περίφημο αγγείο των πολεμιστών της Τίρυνθας.. Υπήρχαν ακόμα αγγεία σε μορφές ζώων, ή κεφαλιών ζώων, κυρίως ταύρων και λιονταριών, που φαίνεται πως είχαν χρησιμοποιηθεί για θρησκευτικούς σκοπούς.

15. Ο ΟΜΗΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ

Κατά την Εποχή του Σιδήρου που ακολούθησε το Μυκηναικό πολιτισμό διατηρήθηκαν αναμνήσεις απ'αυτόν, που πήραν σιγά σιγά τη μορφή παραμυθιών, για αγώνες και πολεμικά κατορθώματα. Τον 8ο αιώνα π.Χ. οι μύθοι αυτοί ήταν αρκετοί για να αποτελέσουν μεγάλα έργα σε μορφή ποιημάτων, τα έπη, σημαντικότερα των οποίων ήταν η Ιλιάδα και η Οδύσσεια, που αναφέρονται στη βασιλική οικογένεια των Μυκηνών, τον πόλεμο της Τροίας και την επιστροφή των πολεμιστών, ιδιαίτερα του Οδυσσέα στα βασίλειά τους. Τα έπη αυτά αποδίδονται στον ποιητή Όμηρο, που ήταν επίσης σχεδόν μυθικό πρόσωπο. Τα ομηρικά έπη αποτέλεσαν το πιο αγαπημένο ανάγνωσμα σε όλον τον αρχαίο κόσμο.

16. Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΜΥΚΗΝΑΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Μετά τον 11ο αιώνα ο Μυκηναικός πολιτισμός χάθηκε και η Ελλάδα πέρασε σε μια νέα φάση, την Εποχή του Σιδήρου. Διηγήσεις για τη δόξα και τα κατορθώματα των Μυκηναίων επέζησαν και αποτέλεσαν τα βασικά στοιχεία για τα έπη του Ομήρου. Αν και η γραφή ξεχάσθηκε, η ελληνική γλώσσα συνέχισε να μιλιέται από τους κατοίκους της Ελλάδας. Αυτό αποτελεί και την σπουδαιότερη κληρονομιά του Μυκηναικού πολιτισμού.